

митної справи, валютний контроль та боротьба з контрабандою.

Працівники митних органів несуть відповідальність відповідно до законів Російської Федерації. За порушення законодавства їх притягують до дисциплінарної, матеріальної, цивільної, адміністративної та кримінальної відповідальності.

Оцінивши специфіку митних органів Російської Федерації, можна сказати, що їх цілі та цілі митних органів України багато в чому збігаються. Це стосується спрощення митних процедур, міжнародної торгівлі, безпеки постачання товарів і послуг, розвитку міжнародної співпраці, покращення захисту митної системи тощо.

1.Кваша Ю.Ф. Коментар до Податкового кодексу РФ, Ч.1, 2.- М.: Видавництво: Юрайт-Издат, 2006. С.67-78.2.Тимошенко І. В. Митне право Росії. – Ростов н / Д: Фенікс, 2004. С.98.3. Цивільний Кодекс РФ. 4.Податковий Кодекс РФ. 5. Митний кодекс Р.Ф.

Задорожна А.І.

студ. гр. МЕ-31

Науковий керівник – к.е.н., доц. Х.С. Передало

ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ МІГРАЦІЇ РОБОЧОЇ СИЛИ В УКРАЇНІ

Зростання відкритості українського суспільства неминуче приводить до дедалі більшого втягнення України в міжнародний обмін робочою силою. Одною з важливих рис становлення ринку праці є різке зростання міграційних процесів як усередині країни, так і за її межі. Існує багато різних причин міжнародної міграції робочої сили, що створює як позитивні, так і негативні наслідки від даного процесу, а також здійснює вплив на соціально-економічний розвиток залучених до нього країн.

Розглядаючи історію людської діяльності, можна зробити висновок, що міграція завжди була підкріплена бажанням індивідуума подолати свої власні негаразди і змінити своє життя на краще. У зв'язку з глобалізацією та значними досягненнями у галузі зв'язку та транспорту суттєво збільшилось число людей, які прагнуть і мають можливість змінити своє місце проживання. До основних чинників, які стимулюють трудову міграцію з України, можна віднести:

- нерозвинений внутрішній ринок праці з високим рівнем безробіття;
- нерівномірність соціально – економічного розвитку регіонів; низька частка оплати праці у ВВП країни;
- високий рівень бідності та нерівності у суспільстві; структурні зрушення в економіці, які обумовлюють витіснення робочої сили з одних галузей і додаткову потребу їх в інших;
- відмінності між країнами в можливостях і умовах професійного зростання.

Україна на міжнародних ринках переважно виступає як держава-експортер робочої сили, хоча кількість іноземних громадян, що працюють

в Україні теж зростає. Серед країн, в які спрямовані потоки трудової міграції з України – Росія, Польща, Чехія, Італія, Греція, Кіпр, а останнім часом – і Німеччина, Португалія, Іспанія та інші розвинені країни Західної Європи. Потік трудової міграції у цьому напрямку обумовлений перш за все близькістю кордонів та певною лояльністю місцевих законів до працівників-емігрантів. Все більше українців емігрує для роботи у США, Канаду, країни Близького Сходу [3].

Згідно статистичних даних кількість іноземців, що працюють в Україні приблизно в десять разів менша, ніж кількість українців, які працюють за кордоном. Та якщо прослідкувати статистику за січень-липень 2012 року, можна помітити, що кількість прибулих значно перевищує кількість вибулих (див. табл.)

Таблиця

Міграційний рух населення у січні-липні 2012 року[2]

У межах України			
Україна	кількість прибулих (осіб)	кількість вибулих (осіб)	міграційний приріст (скорочення)
	321014	321014	х
Зовнішня міграція			
Україна	кількість прибулих (осіб)	кількість вибулих (осіб)	міграційний приріст (скорочення)
	31436	7503	23933

Міграція робочої сили для України – це більше негативне явище, аніж позитивне, адже мігрують, як правило, перспективні та амбіційні люди, що одержали на батьківщині необхідну освіту і кваліфікацію, або молодь, яка погоджується на будь-яку роботу і низьку платню без будь-яких гарантій. Головна проблема полягає в труднощах реалізувати свій потенціал в умовах нестабільної політичної ситуації в країні, невпевненості у завтрашньому дні, що і формує мотивацію сучасної міграції. Більш ніж п'яту частину всіх емігрантів складають науковці, лікарі, викладачі, які в результаті збагачують людський капітал розвинутих країн, що негативно відбивається на економічному стані України, темпі його відновлення. Міграція загострює демографічну ситуацію в країні та зазвичай супроводжується вимушеним розривом, хоч не рідко й не остаточним, сімейних зв'язків, їх послабленням [1].

Переважно більшість емігрантів опісля повернення на батьківщину складають зароблені кошти в організацію бізнесу і виробництва, що в свою чергу сприяє формуванню ринкових відносин. Перекази іноземної валюти в Україну допомагають розширенню торгівлі товарами, а також розвитку вітчизняного виробництва.

Хоча пріоритети міграційної політики в Україні вже розставлені, практичне виконання – набагато складніше, саме через хронічну нестачу бюджетних засобів. Впровадження системи чітких

заходів внутрішнього та зовнішнього спрямування допомогли б суттєво зменшити еміграцію робочої сили з України, а саме таких як :

- створення робочих місць, розширення іноземного інвестування,
- забезпечення цивілізованої форми виїзду працівників за кордон та можливість їх вільного повернення,

- ввезення валюти, а також гарантії громадянам нашої країни захисту їх трудових прав за кордоном [4].

Поряд з вищенаведеними заходами доцільно спрямувати зусилля також на забезпечення гідних умов прийому іммігрантів і політичних біженців, усунення причин, що штовхають людей до нелегальної міграції. Вирішення цих завдань, у свою чергу, крім економічних передумов, припускає наявність відповідної нормативно-правової бази. У цьому напрямку має бути зроблено дуже багато. Адже міграційна політика України має опиратися на міждержавні угоди з країнами, які є потенційними користувачами нашої робочої сили. Крім того, міждержавні трудові міграції – важливий чинник надходження в країну нових технологій, досвіду роботи, перебудови професійної та кваліфікаційної структури зайнятості, швидкого й ефективного пристосування до умов світового ринку.

1. Гринкевич С.С., Груй І.Р. Міжнародна міграція робочої сили та її розвиток в Україні [електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/nvmltu/16_3_/259_Grynkiewycz_16_3.pdf ;
2. Міграційний рух населення у січні – липні 2012 року [електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>; 3. Козик В.В. Міжнародні економічні відносини: [навчальний посібник] / В.Козик, Л. Панкова, Н. Даниленко. – [4-те вид., стереотипне]. -К.: Знання-Прес, 2003. – 405с.; 4. Школа І. М. Міжнародні економічні відносини [навч. посіб.] / І. М. Школа, В. М. Козменко – Чернівці : "Рута". – 1996. – 250с.

Кабан Х.В.
студ. групи МЗДм-12
Науковий керівник – к.е.н., доц. О.В. Муқан

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕМІЩЕННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ ЧЕРЕЗ МИТНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ

Згідно чинного законодавства України всі результати творчої інтелектуальної діяльності визнані товаром і можуть бути об'єктом зовнішньоекономічних угод і переміщуватися через митний кордон України.

Забезпечення захисту прав інтелектуальної власності на митному кордоні можливе за двох умов:

- реєстрація об'єкта права інтелектуальної власності у митному реєстрі;
- ініціатива митного органу [2].

Об'єкти права інтелектуальної власності порівняно із звичайним товаром характеризуються деякими особливостями, що зумовлює необхідність вжиття спеціальних заходів при їх переміщенні через митний кордон України:

- 1) право інтелектуальної власності виникає, як правило, тільки після державної реєстрації результату творчої діяльності у відповідних державних органах;